

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 17C/261/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214222086
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1214222086.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Pacherovou v právnej veci navrhovateľky: L. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, Sklené Teplice, zastúpená advokátom JUDr. Jozefom Veselým, Mierová 1, Veľký Krtíš proti odporcovi: S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, Bratislava, zastúpený advokátkou JUDr. Evou Kliniecovou, Košická 37, Bratislava o určenie výživného na plnoleté dieťa takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý platiť výživné navrhovateľke vo výške 150,- euro mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám navrhovateľky.

Zročné výživné za obdobie od 1.10.2014 do 04.06.2015 v sume 1 215,- euro súd povoľuje odporcovi splácať v 50,- euro mesačných splátkach spolu s bežným výživným.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Navrhovateľke súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 24.09.2014 domáhala, aby súd určil odporcovi povinnosť platiť jej výživné vo výške 300,- euro mesačne počnúc dňom 01.10.2014. Svoj návrh odôvodnila tým, že v konaní o rozvod manželstva svojich rodičov a úpravu práv a povinností maloletých detí narodených z manželstva, sa konania nezúčastnila, pretože už bola plnoletá. V rozsudku o rozvode manželstva bol jej vtedy maloletý brat S. H., nar. XX.XX.XXXX zverený na čas po rozvode manželstva do starostlivosti matke a

2

17C/261/2014

otec bol zaviazaný povinnosťou platiť na neho výživné 100,- euro mesačne. Navrhovateľka bola od 01.10.2014 prijatá na vysokoškolské štúdium do Nemecka, ktoré štúdium jej v plnej miere hradí matka, otec nie je ochotný dobrovoľne prispievať na jej výživu žiadnou čiastkou, preto bola nútená podať návrh na súd.

Navrhovateľka uviedla, že sa sústavne pripravuje na ďalšie povolanie, jej výdaje sú zvýšené, pretože študuje v Nemecku, školné platí za semester vo výške 489 euro, zápisné 100 euro, cestovné z miesta bydliska do školy 200,- euro mesačne, náklady na stravu minimálne 300,- euro mesačne a ostatné výdaje na oblečenie, hygienické potreby a pod. preto žiada, aby súd zviazal odporcu prispievať jej na výživu sumou 300,- euro mesačne.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, ich právnych zástupcov, oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Navrhovateľka sa narodila dňa 27.11.1992 ako dcéra rodičov O. H., rod. Ž. a S. H..

Z obsahu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. XXC/XX/XXXX-XX bolo zistené, že manželstvom rodičov navrhovateľky bolo právoplatne rozvedené dňom 13.10.2011, súd schválil

rodičovskú dohodu, na základe ktorej bol maloletý S. H., nar. XX.XX.XXXX, na čas po rozvoze manželstva zverený do výchovy matke. Otec sa zaviazal povinnosťou prispievať na výživu mal. S. H. sumou 100,- euro mesačne.

Vzhľadom na to, že v čase rozvodu manželstva svojich rodičov bola navrhovateľka už plnoletá súd v rozvodovom konaní o úprave práv a povinnosti k nej nerozhodoval.

Rozhodnutím vysokej školy Kempten zo dňa 05.08.2014 bola navrhovateľka prijatá na vysokoškolské štúdium dennou formou v bakalárskom študijnom odbore manažment cestovného ruchu v 1. semestri študijného programu.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že žiada priznať výživné vo výške 300,- euro odo dňa 01.10.2014, kedy začala študovať na vysokej škole v Nemecku v meste Kempten. Rok pred začiatkom štúdia už bola v Nemecku, kde pracovala ako servírka. Od augusta 2013 býva u svojho priateľa v spoločnej domácnosti, jej priateľ je zamestnaný jeho príjem je 3 500 euro mesačne, za bývanie prispieva svojmu priateľovi mesačne sumou 325 euro. Tento byt sa nachádza asi 20 minút do školy. Do školy sa prepravuje motorovým vozidlom Audi A1, ktoré si zakúpila za sumu 24 000 euro, ktoré finančné prostriedky si ušetrila z pracovného pomeru ako aj z brigád ešte počas štúdia na strednej hotelovej škole. Ďalšie mesačné výdavky pozostávajú z výdavkov na stravu 100 - 150 euro mesačné, školné 72 euro za semester, výdavky spojené s cestovaním, pričom do školy cestujú vždy asi 4 spolužiačky a skladajú sa na benzín po 30 až 40 euro za mesiac. Otec jej naposledy dal v auguste 2014, keď bola na Slovensku 1 000,- euro, pričom jej nepovedal, že by išlo o sumu výživného, ale že sú to peniaze pre ňu, lebo jej 2 roky nič nedal. Mama jej vtedy dala tiež 2 000,- euro. Tieto peniaze spotrebovala na výdaje, ktoré mala spojené so štúdiom v Nemecku od októbra 2014 doposiaľ.

Odporca pred súdom uviedol že jeho finančné možnosti nedovoľujú prispievať na dcéru mesačne vyššou sumou ako 100 až 150 euro. Je zamestnaný ako vodič vnútroštátnej linky Bratislava - Banská Bystrica s priemernou mzdou 338 euro. Odporca býva v spoločnej domácnosti na J.K. B. Č. XX v Bratislave so svojou priateľkou O. J.. Ich výdaje pozostávajú z výdavkov na bývanie - nájomné 127,91 euro, RTVS 4,65 euro,

3

17C/261/2014

elektrina 20,77 euro, plyn 11 euro, skylink 15,50 euro, spolu 179,83 euro, z toho 1/2 pripadajúca na odporcu 89,90 euro. Spoločné náklady na stravu 400 euro, hygienické a toaletné potreby 200 euro, mesačné náklady na pohonné hmoty 100 euro. Spoločné mesačné náklady celkom predstavujú 879,83 euro, z čoho 1/2 439,91 euro. Odporca mesačne spláca exekúciu vo výške 150 euro, mobil 30 euro. Na syna od januára 2015 prispieva sumou 100,- euro. Výdaje odporca zdokladoval listinami nachádzajúcimi sa v spise, z obsahu ktorých bolo preukázané, že odporca je povinným v exekučnom konaní vedenom u exekútora JUDr. Pavla Halása pre vymoženie sumy 6 128,48 euro s príslušenstvom pre oprávneného - Komunálnu poisťovňu, a. s., Vienna Insurance Group, na základe exekučného titulu, platobného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom.

Odporca potvrdil, že v lete 2014, kde dal 1 000,- euro na to, aby mala finančné prostriedky na začiatok s tým, že sa dohodli, že bude mesačne prispievať sumou 100 až 150 euro.

Z obsahu pracovnej zmluvy odporcu súd zistil, že je zamestnaný u zamestnávateľa: C. T. - T. ako vodič autobusovej dopravy - opravár bežných porúch, s dohodnutou základnou mzdou vo výške 422,40 euro, v netto vyjadrení priemerne - 339,-euro.

Dopytom u zamestnávateľa súd zistil, že mesačne sú odporcovi vyplácané aj cestovné náhrady priemerne vo výške priemerne 238,10 euro.

Priateľka odporcu O. J., s ktorou odporca žije v spoločnej domácnosti, má čistý príjem priemerne 702,- euro, a podieľa sa polovicou na náklady spoločnej domácnosti.

Matka navrhovateľky O. H. podniká na základe osvedčenia o živnostenskom oprávnení, ktoré jej bolo vydané Obvodným úradom v Žiari nad Hronom dňa 11. 1. 2012 pre sprostredkovateľskú činnosť v oblasti obchodu, činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov. Z obsahu daňového priznania za rok 2013 súd zistil, že jej príjmy z podnikateľskej činnosti predstavovali 4 500,- euro a výdavky 1 800,- euro, teda čistý zisk predstavoval 2 700,- euro, čo po rozpočítaní predstavuje 225,- euro mesačne. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 09.10.2012 bol matke navrhovateľky priznaný nárok na invalidný dôchodok s účinnosťou od 19.9.2012.

Matka navrhovateľky založila do spisu listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že syn S. H. uzavrel dňa 18.03.2015 pracovnú zmluvu so zamestnávateľom: I. N. O. X. I.I. I.W.V... Od 21.02.2014 bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica ako uchádzač o zamestnanie.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do toho času, kým deti schopné sami sa živiť.

Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich možností a schopností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy

4

17C/261/2014

životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine výživné pľnoletých detí upraví súd len na návrh.

Právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať pre pľnoleté deti len od začatia súdneho konania (§ 77 ods. 1 zák. o rodine).

Podľa § 75 ods. 1 Zák. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky je čo do základu dôvodný. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka, napriek tomu, že dovšila pľnoletosť sa naďalej pripravuje na svoje budúce povolanie štúdiom na vysokej škole dennou formou, teda je svojou výživou odkázaná na rodičov. Výživné navrhovateľky nebolo upravované v konaní o rozvode jej rodičov, keďže v tom čase bola už pľnoletá. Vyživovacia povinnosť oboch rodičov k dieťaťu je kvalitatívne rovnaká, ale kvantitatívne rozdielna z dôvodu, že rozsah vyživovacej povinnosti každého rodiča závisí aj na jeho schopnostiach a možnostiach.

Z manželstva rodičov navrhovateľky sa dňa 20.06.1994 narodil syn S. H., ktorý je už tiež pľnoletý a podľa pracovnej zmluvy, ktorá bola založená do spisu sa nepripravuje na budúce povolanie, tak ako to tvrdil odporca ale je riadne zamestnaný, preto neexistuje zákonná povinnosť odporcu plniť si voči nemu vyživovaciu povinnosť. Ak odporca platí na syna S. výživné 100,- euro, tak ako to tvrdil na pojednávaní, robí tak dobrovoľne, bez zákonného dôvodu.

Výška výživného, akú požadovala priznať navrhovateľka podľa názoru súdu nezodpovedá možnostiam a schopnostiam odporcu ani potrebám navrhovateľky. Ak pripomenieme zásadu, že obaja rodičia sa podieľajú na výchove svojho dieťaťa, potom by mal otec platiť výživné 300,- euro a matka rovnako 300,- euro. Navrhovateľka by tak mesačne dostávala výživné vo výške 600,- euro, čo je suma vyššia ako zarába jej otec a presahuje príjem matky. Odporcov príjem, jeho možnosti s prihliadnutím na jeho vek, zdravotný stav ako i vzdelanie podľa názoru súdu umožňujú prispievať na výživu dcéry súdom určenou výškou. Aj keď odporca spočiatku deklaroval svoj príjem sumou 327,- euro mesačne, súd dopytom u zamestnávateľa zistil, že k základnej mzde sú mu vyplácané cestovné náhrady priemerne v sume 238,10 euro mesačne, ktorú sumu súd tiež započítal do jeho príjmu. Celkove tak odporca zarobí priemerne 577,- euro mesačne. Za základné a nevyhnutné výdaje otca súd považoval poplatok za užívanie bytu 89,- euro a splácanie dlhu v exekučnom konaní 150,- euro mesačne. Spolu nevyhnuté výdaje odporcu predstavujú 239,-

5

17C/261/2014

euro. Na živobytie potom odporcovi zostáva 338,- euro. Keďže výdavky na ďalšie každodenné potreby si odporca delí so svojou priateľkou, dospel súd k záveru, že je v jeho finančných možnostiach platiť výživné vo výške 150,- euro mesačne.

Súd v konaní o určení výživného neprihliada len na príjem povinného rodiča ale aj na odôvodnené potreby dieťaťa. Je nesporné, že so štúdiom v zahraničí sú spojené aj zvýšené výdaje, avšak aj tieto treba vynakladať účelne. Súd považuje za nadštandardné, aby sa študentka bez vlastného príjmu vozila

do školy autom Audi A I, pretože s takouto dopravou sú spojené neporovnateľne vyššie výdaje ako pri cestovaní MHD, keď aj v Nemecku existujú študentské zľavy. Taktiež sa javí súdu ako neprijateľné, aby navrhovateľka bývala s priateľom v 3-izbovom byte a prispievala mu na bývanie sumou 325,- euro mesačne. Navrhovateľke ako študentke so zahraničia istotne vznikol nárok na študentské ubytovanie, ktoré bude neporovnateľne lacnejšie ako je suma 325,- euro.

Navrhovateľka žiadala priznať výživné odo dňa 01.10.2014, kedy bola prijatá na štúdium na vysokej škole, ustanovenie § 77 ods. 1 zák. o rodine nevylučuje, aby bolo výživné určené neskôr, ako bol podaný návrh, preto súd jej návrhu vyhovel a napriek tomu, že návrh bol podaný na súd už dňa 24.09.2014 priznal jej výživné tak ako žiadala odo dňa 01.10.2014 kedy začala študovať na vysokej škole, avšak vo výške 150,- euro mesačne, poukazujúc na zdôvodnenie vyššie. Vo zvyšnej časti jej návrh ako nedôvodný zamietol.

Zročné výživné, ktoré vzniklo odporcovi za obdobie od 01.10.2014 až do dňa vyhlásenia rozsudku, t.j. do 04.06.2015 vzniklo vo výške 1 215,- euro, ktoré súd povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 50,- euro spolu s bežným výživným.

Navrhovateľke súd náhradu trov konania nepriznal poukazujúc na pomer jej úspechu a neúspechu (§ 142 ods. 2 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené

(§ 205a),

6

17C/261/2014

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nim preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa odseku 120 ods. 2 O. s. p.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.